

# بررسی کانیهای رسی سازند پابده در برش تیپ و داده های NGS این سازند در میدان نفتی کوپال (چاههای شماره ۱۲ و ۳۸)

\*محبوبه حسینی برزی<sup>\*</sup>، ریحانه علی نژاد کردی<sup>\*</sup> و هرمز قلاوند<sup>\*\*</sup>

\*دانشگاه شهید بهشتی، دانشکده علوم زمین، تهران، ایران \*\*شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب، اداره زمین شناسی بنیانی، اهواز، ایران

## Clay Mineral Study of Pabdeh Formation in Type Section and its Comparison with NGS Data from Kupal Oil Field (Well No. 12 & 38)

By: M. Hosseini-Barzi\*, R. Alinejad-Kurdi\* & H. Ghalavand\*\*

\* Shahid Beheshti University, Faculty of Earth sciences, Tehran, Iran

\*\*National Iranian South Oil Company (NISOC), Department of Geology, Ahvaz, Iran

تاریخ دریافت: ۱۳۸۶/۰۵/۲۷ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۶/۰۷/۱۷

### چکیده

سازند پابده از نهشته های ابتدای ترشیری در زون زمین ساختی زاگرس است که در این مطالعه، علاوه بر بررسی کانیهای رسی این سازند در توالی چینه ای، نتایج مرتبط با کانی رسی در این نهشته ها در دو زیر زون فروافتادگی دزفول شمالی (برش سطحی در مقطع تیپ) و میانی (برش های زیر سطحی) مقایسه شده است. با کلسیم سنجی نمونه های سازند پابده در برش تیپ این سازند، واقع در تنگ پابده، تفکیک لایه های مارن شیلی و مارنی سازند انجام شد. تصاویر میکروسکوپ الکترونی (SEM) نمونه های انتخابی از این نهشته ها، حاکی از وجود کانی رسی کلریت با ساختار مشخص و از منشأ دیاژنزی (حاصل تبدیل ایلیت به کلریت) است و احتمال وجود دیگر کانیهای رسی (همچنین کلریت) با منشأ تخریبی نیز وجود دارد. تجزیه پراش پرتو ایکس (RD) و تجزیه و تحلیل کیفی داده ها، نوع کانی رسی را در مارنهای شیلی این سازند، مونت موریلوئیت، ایلیت و کلریت نشان می دهد. همچنین تجزیه و تحلیل نیمه کمی این داده ها حاکی از روند کلی کاهش میزان رس، کاهش مونت موریلوئیت و افزایش ایلیت و کلریت به سمت بالای این سازند است. با توجه به منشأ تخریبی دو کانی مونت موریلوئیت و ایلیت در سازند پابده، روند کانیهای ذکر شده، همراه با روند کلی کاهش میزان رس سازند، می تواند بیانگر سرد شدن تدریجی آب و هوای کم ژرف اشدن حوضه در هنگام نهشته رسوبات سازند پابده به سمت بالای این سازند باشد. همچنین، بود کانی مونت - موریلوئیت در بالا ترین نمونه انتخابی و فراوانی غالب ایلیت در این نمونه، می تواند در ارتباط با فاز کوهزایی پیرنه زون فروافتادگی دزفول شمالی باشد. از سوی دیگر، تعیین کانی رسی در دو برش زیر سطحی میدان نفتی کوپال (چاههای شماره ۱۲ و ۳۸)، با استفاده از نمودارهای چاه پیمایی NGS (پیکهای Th-K و Th/K)، حاکی از وجود کانی رسی مونت موریلوئیت و ایلیت است. روند کانی رسی و درصد شیل در این چاهها، بیانگر روند کم و بیش ثابتی است که تنها در بخش های انتهایی سازند افزایش چشمگیری نشان می دهد. این افزایش همراه با وجود بیشینه مشخصی از اورانیم در نمودارهای چاه پیمایی، می تواند در ارتباط با عملکرد فاز کوهزایی پیرنه در زون فروافتادگی دزفول میانی باشد.

**کلیدواژه ها:** کانی رسی، سازند پابده، تجزیه کلسیم سنجی، تجزیه پراش پرتو ایکس (NGS)، میکروسکوپ الکترونی (SEM)، نمودار پرتو ایکس (RD).

### Abstract

The calcimetric analysis of samples from Pabdeh Formation, in type section (north of Dezful embayment subzone), represent a marl and shaly marl lithology. SEM images from these samples represent chlorite flakes with diagenetic origin (transformation of illite to chlorite) and imply the possible existence of other detrital clay minerals (include chlorite). However, RD analysis of selected samples indicates the existence of montmorillonite, illite and chlorite showing a descending trend for clay percent and montmorillonite and ascending one for illite and chlorite from bottom to top of these deposits. Based on these evidences, we introduced the possibility for cooling in climate condition and shoaling in depth of deposition, from bottom to top of the Pabdeh Formation.



Study of Th, K & Th/K peaks of NGS log represents the existence of montmorillonite and illite, as common clay mineral. Calculating clay mineral percent, shale percent and uranium trend imply an anomaly at the uppermost part of the Pabdeh Formation which could be related to fault activity in Central Dezful embayment subzone and sediment supply probably due to Pyrrenean orogeny. Therefore, investigation of clay mineral represent difference in sedimentary framework between northern Dezful embayment subzone and central Dezful embayment subzone and their different response to change in geological condition.

**Keywords:** Clay mineral, Pabdeh Formation, Calcimeteric analysis, XRD, SEM, NGS log

## مقدمه

(Schnyder et al., 2006; Hearst, et al., 2000; North, 1999 در این بررسی، مطالعه کانیهای رسی در بخش‌های غیر کربناتی سازند پابده به منظور تعیین شرایط آب و هوای دیرینه، ژرفای نهشت، چگونگی فرایندهای دیاژنزی در سازند مذکور در برش تیپ و میدان نفتی کوپال واقع در دو زون زمین ساختی متفاوت انجام شد. از این اهداف می‌توان برای رسم دقیق تر تکامل حوضه زاگرس و جغرافیای دیرینه در محدوده زمانی مورد نظر، استفاده کرد.

## مواد و روشها

نمونه برداری از سازند پابده در برش تیپ با توجه به تغییرات سنگ‌شناختی و رخساره‌ای آن و به تعداد ۲۱۴ نمونه انجام شد. ۸۴ نمونه با تأکید بر بخش‌های غیر کربناتی سازند به منظور تجزیه کلسیم‌سنجدی و تعیین دقیق درجه هیریید شدگی و تفکیک لایه‌های شیلی و مارنی سازند انتخاب شد. این تجزیه با استفاده از دستگاه کلسیم‌سنجدی برنارد و روش پیشنهادی (Allman & Lawrence, 1972) به شهید بهشتی انجام شد و نمونه‌های مورد نظر براساس داده‌های حاصله، به روش (Pettijohn et al. 1987) نامگذاری شدند. انتخاب نمونه‌های مناسب برای تجزیه XRD بر مبنای نتایج حاصل از تجزیه کلسیم‌سنجدی (نمونه‌های مارن شیلی با کمترین مقدار کربنات) صورت گرفت و سعی بر آن شد تا در حد ممکن، کل سازند پابده تحت پوشش قرار گیرد. تجزیه با استفاده از دستگاه D5000 Siemens Diffractometer در XRD با استفاده از دستگاه (Grassman and Milet, 1961) حذف و جداسازی کربناتها به روش (Jackson, 1979) و حذف آهن به روش پیشنهادی مواد آلی به روش (Mehra and Jackson, 1960) صورت پذیرفت. در این تجزیه، چهار تیمار اشیاع پتاسیم، اشیاع منیزیم، اشیاع پتاسیم بعد از حرارت تا ۵۵۰°C و اشیاع منیزیم پس از تیمار اتیلن گلیکول به روش پیشنهادی

سازند پابده شامل نهشت‌های دریایی ترشیری حوضه زاگرس است که در این مطالعه، کانیهای رسی این سازند در برش تیپ با مختصات "N: ۴۹°, ۱۳', E: ۵۰°, ۲۶' و "E: ۳۲° و میدان نفتی کوپال (چاه شماره ۱۲ با مختصات جغرافیایی N: ۰,۰۴۳, ۳۹۷ و E: ۱,۹۰۷, ۹۰۴) و چاه شماره ۳۸ با مختصات جغرافیایی (E: ۱,۲۹۰, ۵۳۳ N: ۱,۰۵۲, ۰۶۳) (شکل ۱) مطالعه شده است. برش تیپ سازند پابده در زون فروافتادگی دزفول شمالی و میدان نفتی کوپال با فاصله ۱۲۰ کیلومتری از برش سطحی و در زون فروافتادگی دزفول میانی قرار گرفته است که شرایط حوضه‌ای در این دوزیر زون توسط گسل خوردگیهای منطقه، تفاوت‌های را شامل می‌شود (آقاباتی، ۱۳۸۳). تجمع رسها حاصل عوامل کنترل کننده‌ای مانند شرایط آب و هوایی، محیط رسوی (رس تخریبی) و همچنین فرایندهای دیاژنسی (شامل درجاوا و تبدیلی) است و بنابراین تغییرات ترکیب این کانیها به صورت قائم و جانبی در نهشته‌ها، داده‌های بسیار ارزنده‌ای برای تفسیر منطقه منشأ، آب و هوای، محیط رسوی دیرینه و تاریخچه دیاژنسی به شمار می‌آید (Mess et al., 2007; Deconinck et al., 2005; Meunier, 2005; Tucker, 2001; Chamley, 1989; Weaver, 1989).

بررسی کانیهای رسی توسط میکروسکوپ الکترونی (SEM) می‌تواند درجاوا بودن آنها را با توجه به مشاهده ساختارهای شناخته شده کانیهای رسی نشان دهد (Weaver, 1989). از سوی دیگر، تجزیه پراش پرتو ایکس (XRD) تعیین قطعی کانی شناسی آنها را میسر کرده و تجزیه نیمه کمی این داده‌ها نسبت فراوانی آنها را مشخص می‌کند (Khormali et al., 2005; Adatte et al., 2002; Net et al., 2002; Tucker, 2001; Moor & Reynolds., 1989).

با استفاده از نمودار چاه پیمایی NGS نیز، می‌توان به تعیین نوع سنگ، میزان رس و شیل سازند، تطابق چینه‌ای چاهها، در مواردی که دسترسی مستقیم به نمونه‌های مورد نظر از ژرفای مربوطه محدود نباشد، پرداخت (رضایی و چهرازی، ۱۳۸۵؛ رضایی، ۱۳۸۰؛ موحد، ۱۳۷۸؛



$$I_{GR} = \frac{CGR_{log} - CGR_{min}}{CGR_{max} - CGR_{min}}$$

در این فرمول  $I_{GR}$ ، شاخص پرتو گاما،  $CGR_{log}$ ، قرائت پرتو گاما از نقاط مختلف سازند،  $CGR_{max}$ ، قرائت بیشینه پرتو گاما در کل سازند و  $CGR_{min}$ ، قرائت کمینه پرتو گاما در کل سازند است.

## نتایج

کلسیم سنگی ۸۴ نمونه انتخاب شده از نمونه های غیر کربناتی سازند پابده در محل برش تیپ سنگ شناسی این نمونه ها را بر اساس رده بندی (جدول ۱)، انتخاب همه نمونه های سطحی برای تجزیه های مورد نظر، بر اساس داده های کلسیم سنگی انجام شد که این نمونه ها، در (جدول ۱) قابل مشاهده اند. بررسی های میکروسکوپ الکترونی ۲ نمونه مورد نظر از برش سطحی (جدول ۱)، حاکی از وجود کانی کلریت دیاژنزی ستاره ای شکل (شکل ۲a و ۲b)، تیغه های مقاطع (شکل ۲c و ۲d) و ساخت گل کلمی (شکل ۲e و ۲f)، است که تجزیه نیمه کمی (edx) این تیغه ها، کلریت بودن این کانیها را تأیید می کرد. مشاهده اجزای بسیار ریزدانه اما فاقد ساختار مشخص در این نمونه ها، احتمال وجود کانیهای رسی با منشأ تخریبی را ممکن می سازد.

جزیه پراش پرتو ایکس ۴ نمونه انتخابی از برش سطحی (جدول ۱) حاکی از وجود ۳ کانی رسی مونت موریلوبنیت، ایلیت و کلریت در نمونه هاست (شکل ۳). لازم به ذکر است که مونت موریلوبنیت در بالاترین نمونه انتخاب شده (نمونه G-648) مشاهده نگردید. بدین ترتیب وجود مونت موریلوبنیت و ایلیت بر اساس نتایج RD و عدم مشاهده آنها در تصاویر SEM حاکی از منشأ تخریبی آنهاست. تجزیه نیمه کمی داده ها نیز بیانگر کاهش مونت موریلوبنیت، افزایش ایلیت و کلریت به سمت بالای سازند پابده است (شکل ۴). در بررسی های چاه پیمایی NGS قرائت میزان توریم (Th)، پتاسیم (K)، نسبت بین این دو عنصر (Th/K) و قرار دادن داده های حاصل بر روی نمودارهای استاندارد شلومبرژ، نوع کانی رسی غالبا در ژرفاهای مختلف از چاههای شماره ۱۲ و ۳۸ میدان نفتی کوپال، مونت موریلوبنیت (متداول تر) و ایلیت معرفی نمود (شکل ۵ و ۶). همچنین، تعیین میزان فراوانی کانیهای رسی بر اساس درصد شیل سازند (شکل ۷) بیانگر روند تقریباً ثابت و یک بی هنجاری افزایشی در بخش های بالای سازند است (شکل ۷). میزان اورانیم قرائت شده از نمودار NGS در این چاهها نیز در بخش های بالای سازند پابده نسبت به سایر بخش های افزایش چشمگیری (بیش از ۱۰ ppm) دارد (شکل ۸).

Hardy & Tucker (1988) بر روی نمونه ها انجام گرفت. تجزیه کیفی نتایج با استفاده از الگوهای پراش استاندارد NEWMOD (Reynolds, 1985) انجام شد. همچنین، برای تجزیه نیمه کمی از فرمول پیشنهادی (Weir et al. 1975) استفاده شده است:

$$I_{Kaolinite} / 2.5 + I_{Illite} + I_{Smectite} + I_{Chlorite} / 2 = 100 \%$$

قرائت داده ها برای تجزیه نیمه کمی این کانیها نیز بر اساس روش Net et al. (2002) و Khormali et al. (2005)، بر روی پیکهای حاصل از تیمار اتیلن گلیکول انجام شد.

انتخاب دو نمونه با میزان کربنات کمتر (بر اساس نتایج کلسیم سنگی)، فراوانی و تنوع بالای کانی رسی (بر اساس نتایج پراش اشعه ایکس) برای مطالعات SEM و برای تعیین شیوه تشکیل کانیهای رسی صورت گرفت، این نمونه ها در ابتدا با دستگاه Sputter Coater Scdoos (Philips KX30) در نشانی شدند و سپس با میکروسکوپ الکترونی (مدل Philips KX30) در دانشگاه تربیت مدرس تهران بررسی شدند. لازم به ذکر است دستگاه مذکور مجهر به آنالیزور (تجزیه گر) (edx) بوده است که با استفاده از این تجزیه گر می توان مقادیر عناصر موجود در نمونه را برای همه عناصر با عدد اتمی بالاتر از ۶ به طور کمی و نقطه ای مشخص نمود (زم آراء، ۱۳۸۴).

با توجه به اهداف ذکر شده و تفاوت زون زمین ساختی میدان نفتی کوپال (فروافتادگی دزفول میانی) نسبت به منطقه تیپ (فروافتادگی دزفول شمالی) میدان نفتی مذکور برای بررسی و مطالعه مدنظر قرار گرفت. از سوی دیگر از آنجا که بررسی و مطالعه کانیهای رسی در مقاطع زیر سطحی با استفاده از نمودار چاه پیمایی NGS انجام می شد، لازم بود تا چاههای انتخابی دارای اطلاعات چاه پیمایی مورد نظر باشند. همچنین حفاری سازند پابده در آنها به طور کامل انجام شده باشد. به همین منظور چاههای شماره ۱۲ و ۳۸ میدان نفتی کوپال مدنظر قرار گرفت. تعیین نوع کانی رسی در میدان نفتی کوپال (چاههای شماره ۱۲ و ۳۸) با استفاده از داده های نمودار NGS در بخش های شیلی سازند (توریم بیشتر از ۲۰ API) انجام شد. بدین ترتیب که میزان توریم (Th)، پتاسیم (K) و نسبت توریم به پتاسیم (Th/K) در این بخشها قرائت گردید. سپس داده های حاصله در نمودارهای استاندارد معروفی شده توسط شرکت شلومبرژ (Schlumberger, 1988) قرار داده شد و در نهایت نوع کانی رسی معین شد.

میزان حجم کانی رسی در این چاه ها نیز با استفاده از میزان درصد شیل سازند در ژرفای مربوطه و با استفاده از نمودار معرفی شده توسط Potter et al. (1980) انجام شد. درصد شیل سازند با استفاده از فرمول Asquith and Gibson (1982) محاسبه شد:



عبور آرام شرایط گلخانه‌ای در زمان کرتاسه بالایی دانست (Deconinck et al., 2005; Khormali et al., 2005; Adatte et al., 2002; Stuben et al., 2002).

از سوی دیگر ایلیت و کلریت با منشأ تخریبی در شرایط آبکافت (هیدرولیز) و هوازدگی در آب و هوای سرد و معتدل و / یا خشک تشکیل می‌شوند (Khormali et al., 2005; Jeong et al., 2004; Adatte et al., 2002; Net et al., 2002; Stuben et al., 2002).

Deconinck et al. (2005) نیز افزایش میزان ایلیت را به سرد شدن کلی آب و هوای نسبت می‌دهند. بنابراین با توجه به افزایش میزان ایلیت (با منشأ تخریبی) و کلریت (با منشأ احتمالی تخریبی) به سمت بالای سازند در محل برش تیپ (شکل ۴) احتمالاً این رسوبات در آب و هوای سردتر تشکیل شده‌اند. لازم به ذکر است که بیات (۱۳۸۴) نیز وجود گونه نانوفیسیلی Reticulofenestra با ناحیه مرکزی باز، در بخش‌های بالایی سازند را در ارتباط با آب و هوای معتدل و نشانه آمیختگی آبهای سرد قطبی با جریانهای گرم حاره‌ای می‌داند. وی همچنین، حضور گونه نانوفیسیلی Dictyococcites را در بخش‌های انتهایی سازند، به سرد شدن کامل اقلیم در زمان نهشت این رسوبات نسبت می‌دهد.

## تفیرات ژرفا

با توجه به این که مونت موریلوئنیت به دلیل اندازه بسیار کوچک بلور آن (کوچک تر از ۱ میکرون) و توانایی تشکیل مجموعه‌های (آگرگات) با چگالی پایین (Meunier, 2005) حاصل رسوبگذاری در بخش‌های ژرف تر حوضه است (Adatte et al., 2002) فراوانی غالب مونت موریلوئنیت در چاههای شماره ۱۲ و ۳۸ میدان نفتی کوپال با توجه به شکل ۵ و ۶ می‌تواند شاهدی بر ژرف بودن محیط تشکیل رسوبات سازند پابده در چاههای مذکور در زون فروافتادگی دزفول میانی باشد. این مهم توسط مطیعی (۱۳۷۲)، (۱۹۸۱) و Berberian and King (1967) که معتقدند فروافتادگی دزفول میانی در بخش ژرف ناوه (تراف) خوزستان قرار داشته است، تأیید می‌شود. همچنین، ایلیت حاصل نهشت در بخش‌های کم ژرفاتر حوضه است (Deconinck et al., 2005) افزایش ایلیت همزمان با کاهش مونت موریلوئنیت به سمت بالای سازند در محل مقطع تیپ (شکل ۴)، کم ژرف شدن حوضه و افت تدریجی سطح آب دریاها را نشان می‌دهد. لازم به ذکر است که بررسی رخساره‌های کربناتی سازند پابده در برش تیپ آن نیز روند کاهش ژرف را تأیید می‌کند (محسنی، ۱۳۸۳).

در واقع، با توجه به نتایج بررسی کانیهای رسی در این منطقه

## شیوه تشکیل کانی رسی

منشأ دیاژنری کلریت (با توجه به تصاویر SEM در شکل ۲) در محل برش تیپ سازند می‌تواند با دو فرض همراه باشد که فرض اول حاکی از تبدیل ایلیت به کلریت طی واکنش دیاژنری زیر می‌باشد (Meunier, 2005):

$$15 \text{ Dolomite} + 2 \text{ Illite} + 3 \text{ Quartz} + 11 \text{ H}_2\text{O} \rightarrow 3 \text{ Chlorite} + 15 \text{ Calcite} + 2 \text{ K}^+ + 2 \text{ (OH}^-) + 15 \text{ CO}_2$$

از سوی دیگر، می‌توان فرض تبدیل مونت موریلوئنیت به کلریت را بر اثر واکنش دیاژنری زیر مطرح کرد (Moore and Reynolds., 1989):

$$\text{K-Feldspar} + \text{Smectite} \rightarrow \text{Illiite} + \text{Chlorite} + \text{Quartz}$$

بر اساس این واکنش، علاوه بر کلریت، ایلیت نیز باید در محیط دیاژنری تشکیل شود، اما از آنجا که در مشاهدات میکروسکوپ الکترونی شاهدی بر وجود ایلیت با منشأ دیاژنری دیده نشده است، تشکیل کلریت دیاژنری از تغییر و تبدیل کانی مونت موریلوئنیت منتفی است. از سوی دیگر بر اساس تجزیه و تحلیل نیمه‌کمی داده‌های حاصل از KD افزایش کلریت با افزایش ایلیت به سمت بالای سازند در محل برش تیپ همراه است. بر این اساس تشکیل کلریت دیاژنری از تغییر و تبدیل ایلیت به واقعیت نزدیک‌تر است. لازم به ذکر است که به رغم مطالعات SEM انجام شده، منشأ قطعی دیاژنری کانی کلریت می‌تواند با احتمال منشأ تخریبی این کانی همراه باشد.

## آب و هوای

Khormali et al. (2005) بر این باورند که ظهور اسمکتیت پیامد گسترش خاک در شرایط آب و هوایی گرم و معتدل با تناوب فصلی خشک و مرطوب است. Deconinck et al. (2005)، نیز معتقدند که این کانی در شرایط زهکشی ضعیف خاک تشکیل می‌شود. از سوی دیگر (Tucker, 2001) معتقد است در نواحی با آبشویی محدود، مانند خاکهای نواحی معتدل، ایلیت کانی رسی متداول است. بر این اساس، حضور همزمان مونت موریلوئنیت و ایلیت در سازند پابده (در برش تیپ و چاههای شماره ۱۲ و ۳۸ میدان نفتی کوپال) (شکل ۵ و ۶) می‌تواند بیانگر تشکیل رسوبات در شرایط آب و هوایی معتدل و گرم، آبشویی محدود و زهکشی ضعیف خاک باشد. این در حالی است که حضور گونه‌های نانوفیسیلی Discoaster و Sphenolith در بخش‌های ابتدایی سازند (در برش تیپ) نیز گواه دیگری بر شرایط آب و هوایی گرم در زمان نهشت رسوبات بخش ابتدایی سازند پابده است (بیات، ۱۳۸۴). همچنین فراوانی غالب مونت موریلوئنیت در بخش‌های ابتدایی سازند پابده در برش تیپ را می‌توان در ارتباط با



آقانباتی (۱۳۸۳) سن کوهزایی پیرنه رادر ایران اثوسن-الیگو سن معرفی نموده و این رخداد را در ایران همراه با ماقممازایی با ترکیب اسیدی، دگرگونی و کانی زایی می داند. این مطالعه نیز، با توجه به مطالعه موازی نانوفسیلی انجام شده (بیات، ۱۳۸۴) و تغییر در کانی رسی، سن پریابونین-روپلین را برای کوهزایی پیرنه تأیید می کند.

Tucker (2001) معتقد است که کلریت در شرایط آب شویی متوسط و خاکهای اسیدی مناطق معتدل تشکیل می شود، بنابراین حضور کلریت همراه ایلیت در بخشهای انتهایی سازند پابده در برش تیپ، در صحبت سنگ منشأ اسیدی خدش ای وارد نمی کند. بر این اساس، کاهش مونت موریلوئیت، افزایش ایلیت و کلریت به سمت بالای سازند، می تواند هماهنگ با روند تغییر در سنگ منشأ بازی به اسیدی باشد.

افزایش ناگهانی کانی رسی و درصد شیل در بخشهای بالای سازند پابده در چاههای مورد مطالعه (شکل ۷) نیز احتمالاً در ارتباط با کوهزایی پیرنه است. همچنان که ایلیت در زون فروافتادگی دزفول میانی با افزایش ورود تخریبی همراه بوده است و به صورت آهک و شیلهای حاوی سیلت و ماسه دیده می شود. رضابی و چهره ازی (۱۳۸۵) نیز بر این باورند که کانیهای اورانیم دار از آب شویی سنگ منشأ آذرین اسیدی حاصل می شود. بر این اساس، افزایش چشمگیر در میزان اورانیم ثبت شده به وسیله نمودار NGS (پیک اورانیم) (شکل ۸) در چاههای مورد مطالعه دلیل دیگری بر وقوع فاز پیرنه بوده و ماقممازایی اسیدی آن را تأیید می کند.

### نتیجه گیری

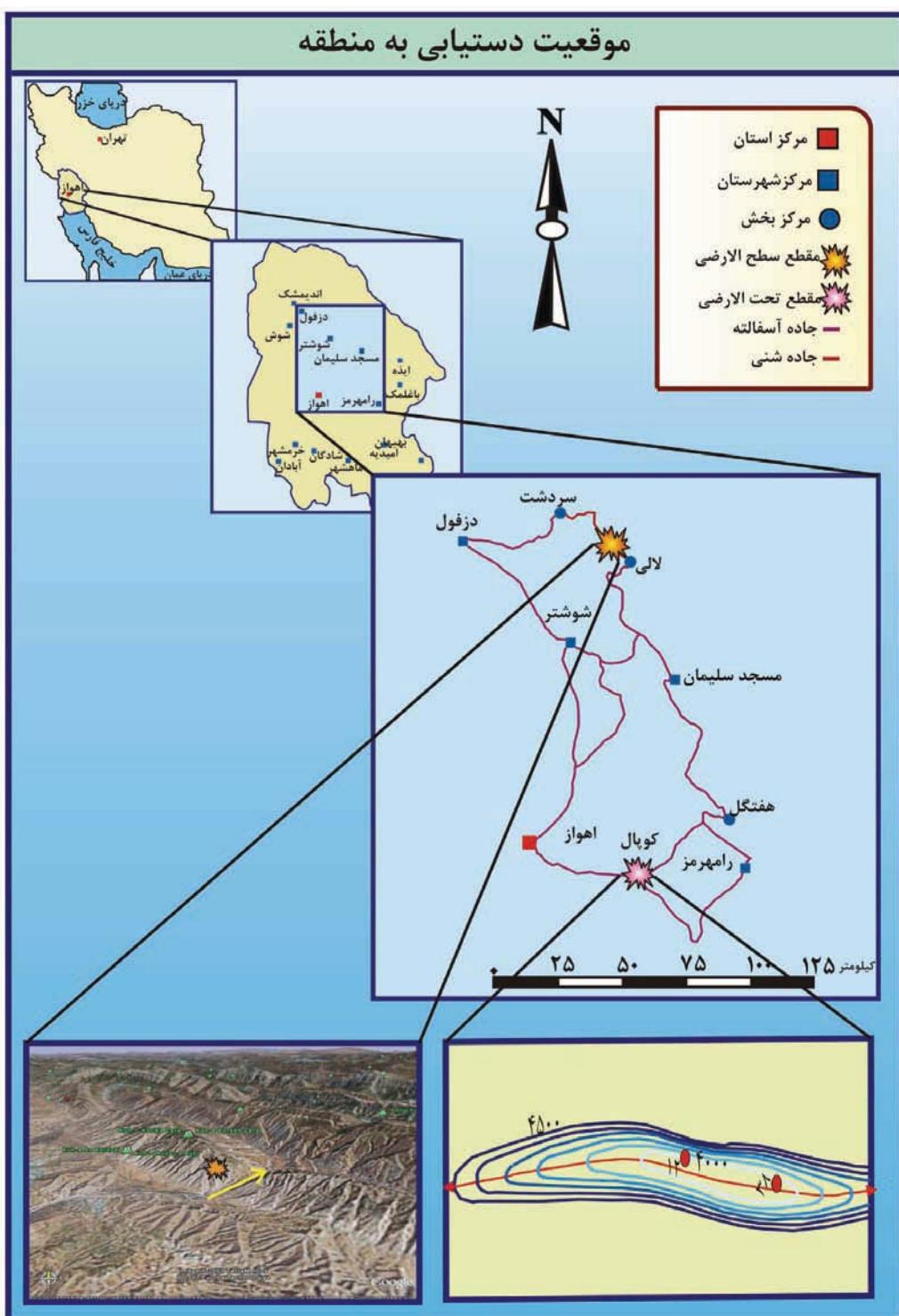
سازند پابده با سنگشناسی کربناتی- مارنی و مارن شیلی، شواهدی از تغییرات آب و هوایی و سطح آب دریاها، منطبق با تغییرات جهانی آنها در کانیهای رسی خود حفظ نموده است که به صورت روند سرد شدن آب و هوای کم ژرف شدن حوضه در طی نهشت رسوبات سازند پابده می باشد. رسوبات این سازند، رخداد فاز کوهزایی پیرنه را به صورت افزایش ورود تخریبی و اوج شدید اورانیم در زون فروافتادگی دزفول میانی، نبود مونت موریلوئیت و فراوانی غالب ایلیت در زون فروافتادگی دزفول شمالی، ثبت نموده است.

و همچنین، منحنی جهانی سطح آب دریاها (Vail et al., 1977) و دیگر مطالعات انجام شده در این محدوده زمانی Deconinck et al., 2005 Khormali et al., 2005; Adatte et al., 2002) آب و هوای جهانی طی نهشت سازند پابده، رو به سردي گذاشته و سطح جهانی آب دریاها افت کلی را نشان می دهد.

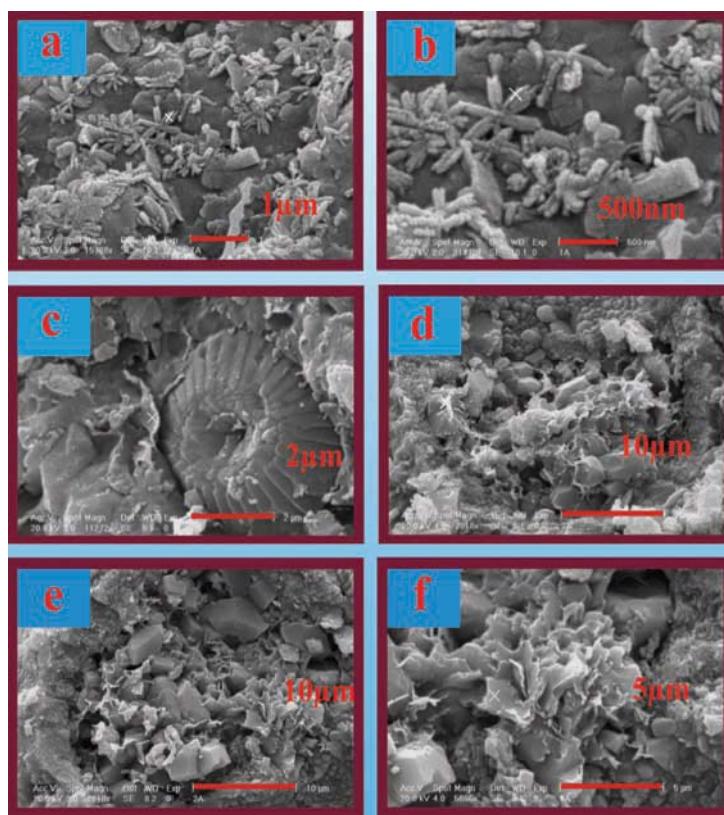
### سنگ مادر و کوهزایی در توسعه زاگرس

Watanaba et al. (2006)، معتقدند مونت موریلوئیت در شرایط pH و  $Mg^{2+}$  بالا تشکیل می شود که چنین شرایطی در خاکهای مشتق شده از سنگ منشأ آندزیتی و مافیک حاصل می شود. Tucker (2001) بیان می کند که مونت موریلوئیت در خاکهای ژلی (با زهکشی ضعیف) و خاکهای منطقه خشک که بسیار قلیابی هستند، فراوان می باشند. Jeong et al. (2004) نیز با اعتقادی مشابه، مونت موریلوئیت را حاصل فرسایش سنگهای آتشفسانی بازی می دانند. همچنین، ایشان معتقدند که کلریت نیز، نتیجه هوازدگی فیزیکی سنگهای آتشفسانی بازی و دگرگونی است. بنابراین وجود مونت موریلوئیت تخریبی (و نه کانولینیت تخریبی) به همراه حضور کلریت با منشأ احتمالی تخریبی در برش تیپ، به عنوان کانی رسی حاصل از هوازدگی سنگ منشأ سازند پابده شاهدی است بر بازی بودن ترکیب سنگ منشأ که مرتبط با زمین ساخت این محدوده زمانی در زاگرس می باشد (Alavi, 2004).

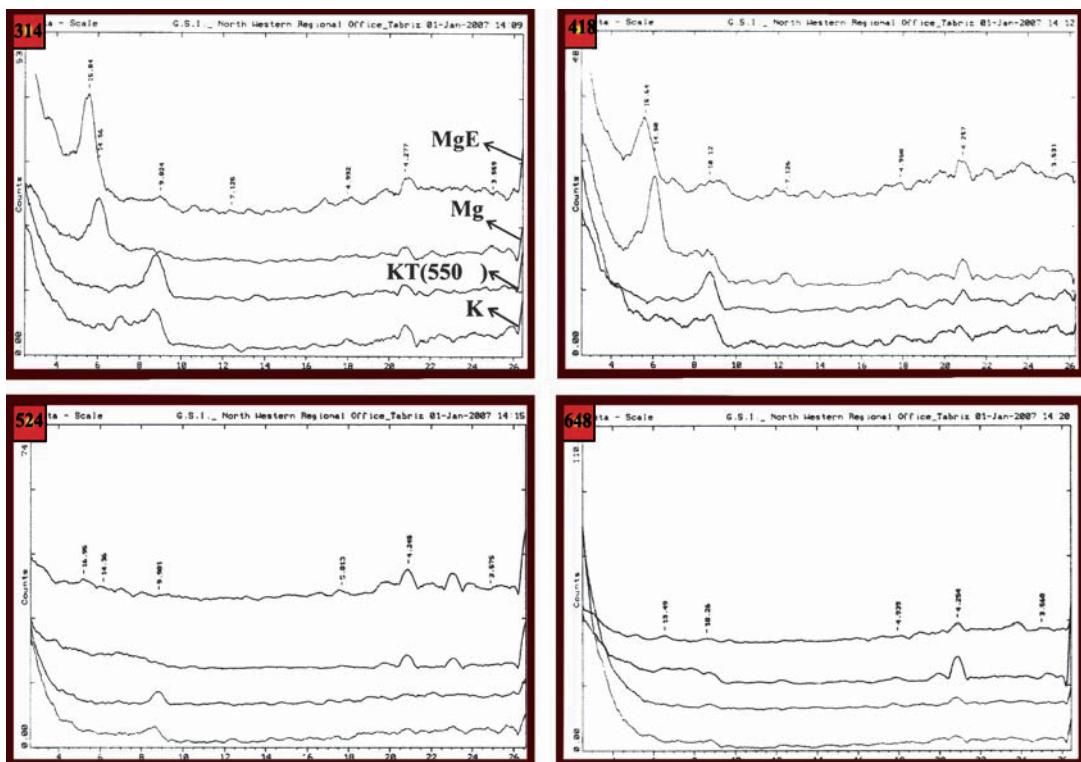
از طرف دیگر، Jeong et al. (2004) ایلیت را حاصل فرسایش سنگ منشأ اسیدی معرفی می کنند و Mess et al. (2007) نبود اسکمکیت را زمانی که راستای عمومی ورود رسوب به حوضه رسویی بدون تغییر باقی مانده باشد، بیانگر تغییرات الگوی زهکشی حوضه آبریز می دانند. همچنین، Deconinck et al. (2005) قطع شدن ورود مونت موریلوئیت تخریبی را با حضور ایلیت تخریبی، بیانگر جوان شدن زمین ساخت منطقه همراه با فرایند آتشفسانی و افزایش ایلیت تخریبی را نمایانگر شرایط فرسایش توده خشکی جدید می دانند. بر این اساس، نبود مونت موریلوئیت در نمونه G-648 و فراوانی غالب ایلیت در این نمونه، با توجه به این که مطالعات موازی نانوفسیلی سازند پابده در برش تیپ (بیات، ۱۳۸۴) سن این نمونه را مربوط به زمان پریابونین- روپلین می داند، با احتمال بسیار زیاد در ارتباط با وقوع رخداد کوهزایی پیرنه می باشد. به همین ترتیب، حضور غالب ایلیت در این نمونه در ارتباط با تغییرات اساسی در محل سنگ منشأ، مطابق با فرسایش ترکیهای اسیدی و شاهد دیگری است که وقوع فاز کوهزایی پیرنه را با ماقممازایی اسیدی تأیید می کند.



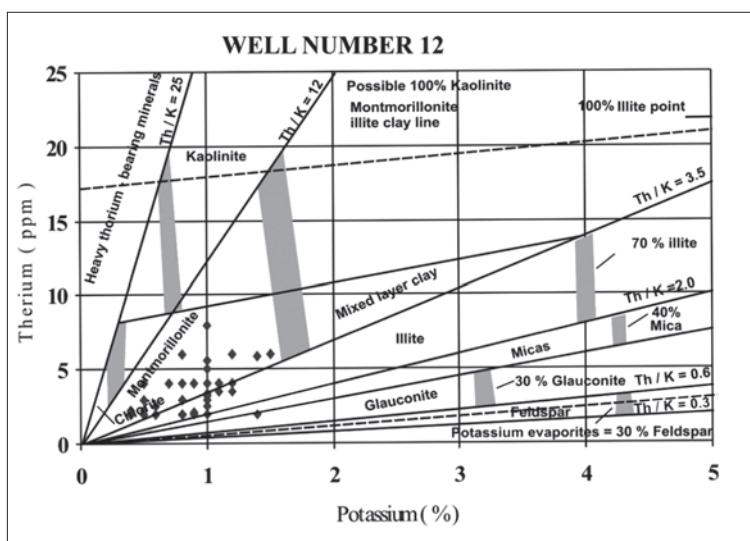
شکل ۱ - موقعیت دسترسی به مقطع تیپ سازند پابده



شکل ۲- تصاویر کلریت دیاژنزی با استفاده از میکروسکوپ الکترونی از نمونه های مورد مطالعه



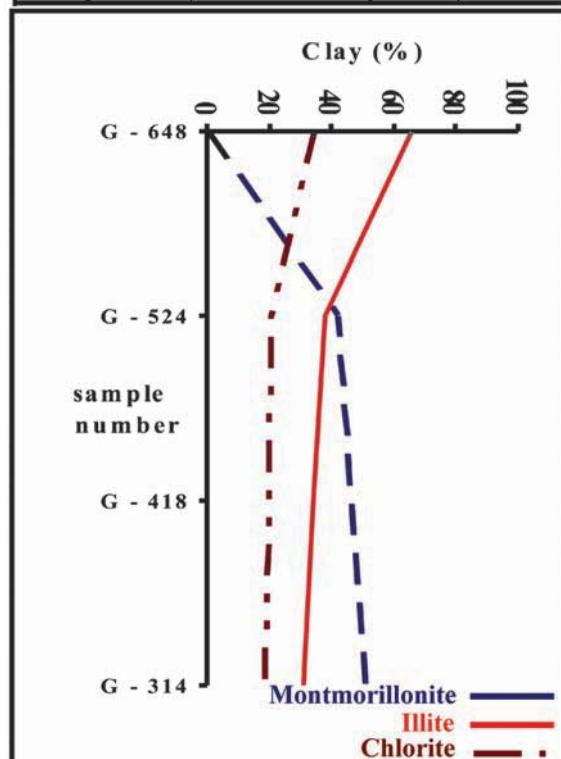
شکل ۳- نمودارهای مربوط به تجزیه XRD نمونه های مطالعه شده



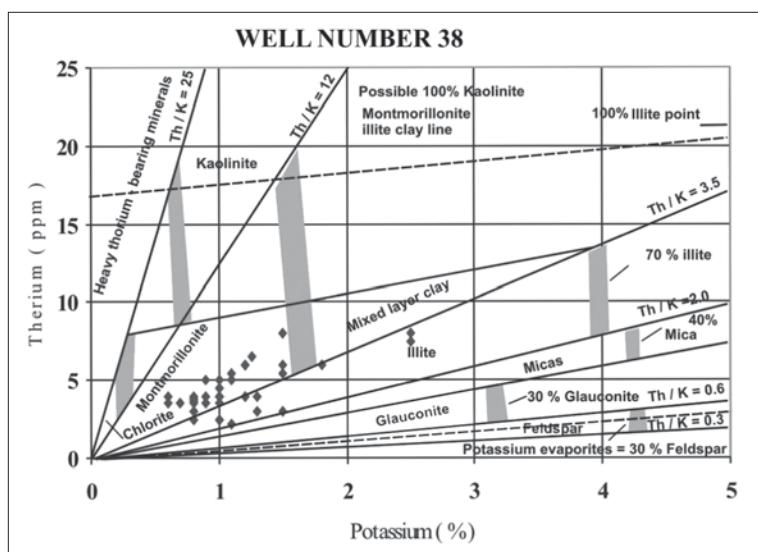
شکل ۵- تعیین نوع کانی رسی در چاه شماره ۱۲

(Schlumberger, 1988)

Row	Sample number	Montmorillonite	Illite	Chlorite
1	G-314	50.46	31.01	18.51
2	G-418	46.37	34.19	19.43
3	G-524	42.04	37.83	20.12
4	G-648	0	65.71	34.28

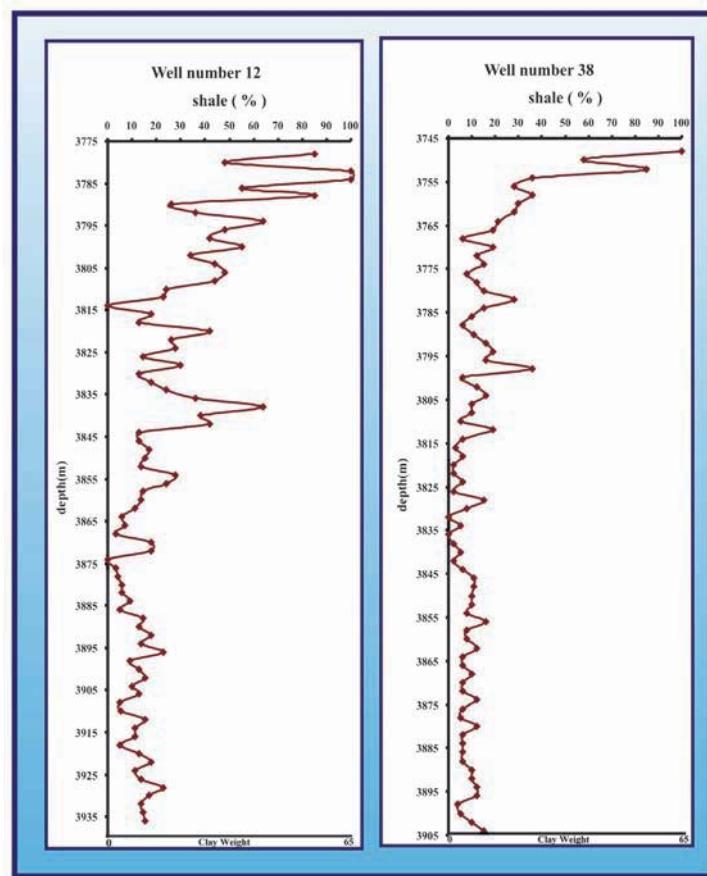


شکل ۴- تجزیه نیمه کمی کانیهای رسی در سازند پابده

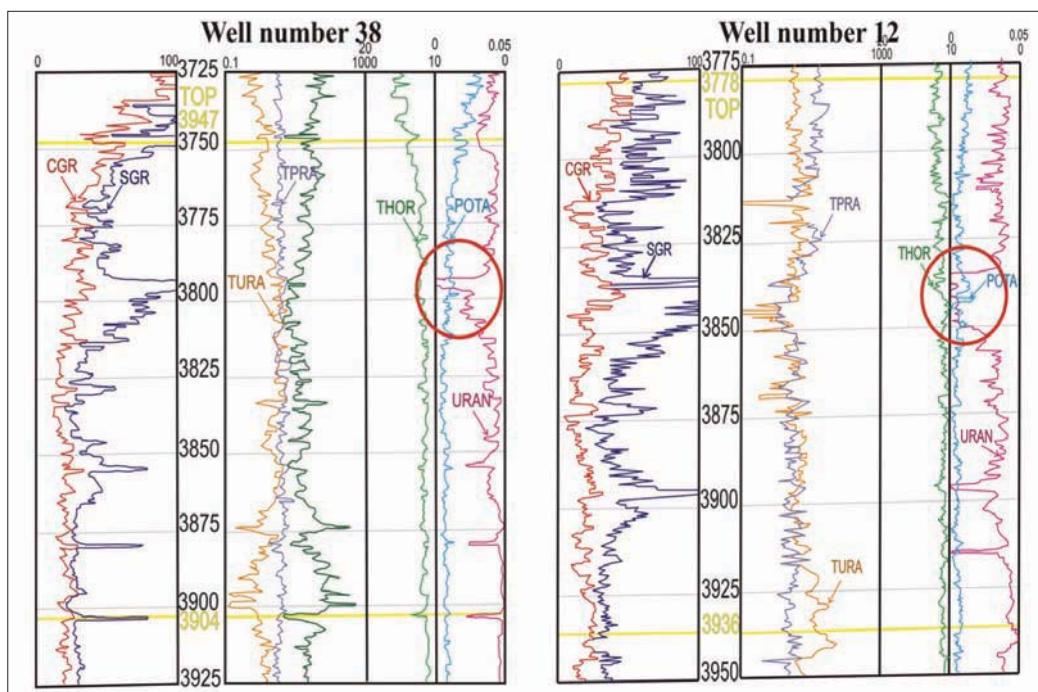


شکل ۶- تعیین نوع کانی رسی در چاه شماره ۳۸

(Schlumberger, 1988)



شکل ۷ - نمودار میزان درصد شیل و کانی رسی در چاههای شماره ۱۲ و ۳۸ میدان نفتی کوپال



شکل ۸ - نمودار چاه پیمایی NGS در چاههای مورد مطالعه (\* دایره ها نشان دهنده اوج اورانیم است).

جدول ۱ - نتایج حاصل از تجزیه کلسیم سنگی و نامگذاری نمونه ها بر اساس تقسیم بندی (Pettijohn et al. 1987)

XD = نمونه های مورد مطالعه با SEM , S = نمونه های مورد مطالعه با

row	Sample number	CaCo3 %	Lithology		row	Sample number	CaCo3 %	Lithology	
1	G -314	36.74	marl	S,X	43	G -546	35.72	marl	
2	G -324	47.52	marl		44	G -548	39.09	marl	
3	G -330	37.74	marl		45	G -554	53.58	marl	
4	G -336	42.13	marl		46	G -558	42.13	marl	
5	G -344	35.39	marl		47	G -560	35.39	marl	
6	G -350	42.13	marl		48	G -562	42.46	marl	
7	G -356	40.11	marl		49	G -566	36.73	marl	
8	G -362	52.57	marl		50	G -568	44.15	marl	
9	G -366	38.75	marl		51	G -572	40.44	marl	
10	G -368	37.75	marl		52	G -576	51.56	marl	
11	G -370	40.78	marl		53	G -580	40.11	marl	
12	G -374	43.14	marl		54	G -582	39.77	marl	
13	G -376	37.07	marl		55	G -584	36.73	marl	
14	G -382	38.75	marl		56	G -586	37.07	marl	
15	G -388	37.75	marl		57	G -590	41.79	marl	
16	G -394	37.07	marl		58	G -594	52.52	marl	
17	G -400	40.11	marl		59	G -600	37.41	marl	
18	G -406	48.53	marl		60	G -604	38.08	marl	
19	G -412	33.71	Shaly marl		61	G -608	38.75	marl	
20	G -418	43.01	Shaly marl	X	62	G -612	39.77	marl	
21	G -424	35.72	marl		63	G -614	34.71	Shaly marl	
22	G -430	36.74	marl		64	G -620	37.74	marl	
23	G -436	36.06	marl		65	G -628	37.07	marl	
24	G -443	49.54	marl		66	G -632	39.43	marl	
25	G -450	35.38	marl		67	G -634	37.07	marl	
26	G -456	37.62	marl		68	G -638	39.43	marl	
27	G -460	37.41	marl		69	G -642	32.01	Shaly marl	X
28	G -464	41.11	marl		70	G -648	34.04	Shaly marl	
29	G -474	41.79	marl		71	G -652	35.38	marl	
30	G -480	36.06	marl		72	G -658	40.44	marl	
31	G -486	36.41	marl		73	G -660	37.74	marl	
32	G -492	39.43	marl		74	G -662	43.81	marl	
33	G -498	34.04	Shaly marl		75	G -666	40.11	marl	
34	G -502	41.12	marl		76	G -670	40.11	marl	
35	G -508	39.77	marl		77	G -674	39.43	marl	
36	G -512	35.38	marl		78	G -678	36.41	marl	
37	G -518	34.37	Shaly marl		79	G -776	51.56	marl	
38	G -524	34.37	Shaly marl	S,X	80	G -788	39.77	marl	
39	G -530	36.06	marl		81	G -792	40.44	marl	
40	G -536	37.41	marl		82	G -823	35.38	marl	
41	G -540	39.09	marl		83	G -855	42.46	marl	
42	G -542	39.43	marl		84	G -860	37.07	marl	

## کتابنگاری

- آفتابی، ع.، ۱۳۸۳- زمین‌شناسی ایران، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، ۵۸۶ صفحه.
- بیات، ش.، ۱۳۸۴- لیتواستراتیگرافی و نانواستراتیگرافی سازند پابده در برش تنگ پابده و مقایسه آن با رخمنون تنگ ماغر (کوه بنگستان)، رساله کارشناسی ارشد زمین‌شناسی، گرایش چینه‌شناسی و فسیل شناسی، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، ۱۹۸ صفحه.
- رزم آرا، م.، ۱۳۸۴- مبانی و کاربرد میکروسکوپهای الکترونی و روش‌های آنالیز پیشرفته، انتشارات ارسلان، ۳۴۷ صفحه.
- رضایی، م. ر.، ۱۳۸۰- زمین‌شناسی نفت، انتشارات علوی، ۴۷۲ صفحه.
- رضایی، م. ر.؛ چهرازی، ع.، ۱۳۸۵- اصول برداشت و تفسیرنگارهای چاه پیمایی، انتشارات دانشگاه تهران، ۶۹۹ صفحه.
- محسنی، ح.، ۱۳۸۳- محیط رسوی و دیاژنر سازند پابده در فروافتادگی دزفول شمالی، رساله دکتری، گرایش رسوی و سنگ‌شناسی رسوی، دانشکده علوم، دانشگاه تهران، ۱۸۵ صفحه.
- مطیعی، م.، ۱۳۷۲- زمین‌شناسی ایران، چینه‌شناسی زاگرس، طرح تدوین کتاب، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، ۵۳۶ صفحه.
- موحد، ب.، ۱۳۷۸- مبانی چاه پیمایی، انتشارات دانشگاه صنعتی امیرکبیر، ۳۳۰ صفحه.
- هویزاوی، ع.، ۱۳۷۷- آنالیز محیط رسوی سازندهای گورپی و پابده با استفاده از نمودارهای ژئوفیزیکی، نمونه‌های صحرایی و نمونه‌های کنده شده حفاری و تعیین مرز دو سازند در ناحیه فروافتادگی دزفول، رساله کارشناسی ارشد زمین‌شناسی، گرایش رسوی و سنگ‌شناسی رسوی، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، ۳۰۰ صفحه.

## References

- Adatte, T., Keller, G., Stinnesbeck, W., 2002- Late Cretaceous to early Paleocene climate and sea-level fluctuations: the Tunisian record. *Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology* 178, pp.165-196.
- Alavi, M., 2004- Regional Stratigraphy of the Zagros Fold-Thrust belt of Iran and its Proforland evolution, *American Journal of Science* 304, pp. 1-20.
- Allman, M., Lawrence, D. F., 1972- Geological Laboratory Techniques: Blandfoord, London, 335 p.
- Asquith, G.B., Gibson, C.R., 1982- Basic well log analysis for Geologists: AAPG, Tulsa, 216 p.
- Berberian, M., King, G.C.P., 1981- Toward a paleogeography and tectonic evolution of Iran. *Canadian Journal of Earth Science* 18, pp. 210-265.
- Chamley, H., 1989- Clay sedimentology: Springer-Verlag, New York, 623 p.
- Deconinck, J.F., Amedro, F., Baudin, F., Godet, A., Pellenard, P., Robaszynski, F., Zimmerlin, I., 2005- Late Cretaceous palaeoenvironments expressed by the clay mineralogy of Cenomanian – Campanian chalks from the east of the Paris Basin. *Cretaceous Research* 26, pp. 171-179.
- Grassman, R.B., Milet, J.C., 1961- Carbonate removal from soils by a modification of the acetate buffer method: *Journal of Soil* 25, pp. 325-326.
- Hardy, R. and M.E., Tucker, 1988- RD analysis, in Tucker, M.E., (ed.) *Techniques in Sedimentology*: Blackwell, Scientific Publication, London, 394 p.(chapter 7).
- Hearst, J.R., Nelson, P.H., Paillet, F.L., 2000- Well logging for Physical properties, John Wiley and Sons, Ltd, Chilchester.
- Jackson, M.L., 1979- Soil chemical analysis-advanced course: Published by the author, 498p.
- Jeong, G.Y., Yoon, H.I., Lee, S.Y., 2004- Chemistry and microstructures of clay particles in smectite-rich shelf sediments, South Shetlands, Antarctica. *Marine Geology* 209, pp.19-30.
- Khormali, F., Abtahi, A., Oliaie, H.R., 2005- Late Mesozoic Cenozoic clay mineral successions of southern Iran and their palaeoclimatic implications. *Clay Minerals* 40, pp. 191-203.
- Mehra, O.P., Jackson, M.L., 1960- Iron oxid removal from soils and clay by a dithionitic–citrate system buffered with bicarbonate. *Journal of Clays and Clay Mineral* 7, pp. 313-325.
- Mess, F., Stijn, S., Ranst, E.V., 2007- Palaeoenvironmental significance of the clay mineral composition of Olduvai basin deposits, northern Tanzania. *Journal of African Earth Sciences* 47, pp. 39-48.
- Meunier, A., 2005- Clays: Springer, New York, 472 p.



- Moore, D., Reynolds, R.C., 1989- XRay diffraction and the identification and analysis of Clay minerals: Oxford university press, New York, 332p.
- Net, I.L., Alonso, M.S., Limarino, C.O., 2002- Source rock and environmental control on clay mineral associations, Lower Section of Paganzo Group (Carboniferous), Northwest Argentina. *Sedimentary Geology* 152, pp. 183-199.
- North, F.K., 1990- Petroleum Geology-Unwin-Hyman. London, 607p.
- Pettijohn, F.J., Potter, P.E., Siever, R., 1987- Sand and Sandstone. New York, 628p.
- Potter, P.E., Maynard, J.B., Pryor, W.A., 1980- Sedimentology of shale: Springer-verlag, 306p.
- Reynolds, R.C., 1985- A computer program for the calculation of one dimensional diffraction pattern of mixed-layer clays. R. C. Reynolds, 8Brook RD., Hanover, NH03755, USA.
- Schlumberger, 1988- Log interpretation charts, Houston, Texas.
- Schnyder, J., Ruffeii, A., Deconinck, J.F., Baudin, F., 2006- Conjunctive use of spectral gamma-ray Logs and clay mineralogy in defining late Jurassic-early Cretaceous palaeoclimate change (Dorset, U.K.). *Palaeo* 229, pp.303-320.
- Serra, O., 1984- Fundamentals of well-log interpretation, 1. The acquisition of logging data, Elsvier Sience publisher B.V.
- Stuben, D., Kramar, U., Berner, Z., Stinnesbeck, W., Keller, G., Adatte, T., 2002- Trace elements, stable isotopes, and mineralogy the Elles II K-T boundary section in Tunisia: indications sea level fluctuations and primary productivity. *Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology* 178, pp.321-345.
- Tucker, M.E., 2001- Sedimentary Petrology: an introduction to the origion of sedimentary rocks: Blackwell, Scientific Publication, London, 260 p.
- Vail, P. R., Mitchum, R. M., Thompson, S., 1977- Seismic stratigraphy and global changes of sea level. Part 4: Global cycles of relative changes in sea level: in Pyton, C.E., ed., *Seismic stratigraphy-applications to hydrocarbon exploration*: AAPG memoir 26, pp. 83-98.
- Watanaba, T., Shinya, F., Kosaki, T., 2006- Clay mineralogy and relationship to soil solution composition soils from different weathering environments of humid Asia: Japan, Thailand and Indonesia. *Geoderma* 1, 36, pp.51-63.
- Weaver, C.E., 1989- Clays, Muds, and Shales: Development in Sedimentology, 44; Elsevier, Scientific Publication, 819 p.
- Weir, D.L., Ormerod, E.C., Ei-Mansey, M.L., 1975- Clay mineralogy of sediment of western Nile Delta: *Journal of Clay Mineralogy* 10, pp. 369-386.
- Wells, A.J., 1967- Lithofacies and geological history of lower Tertiary sediments in Southwest Iran. IOOC Rep, Tehran, 1108.